

նորինաց հաստացելոյն Օ որ և մեք
 դանց արարաք վասն մաքրութեան
 դրչի և թղթոյ մերոյ . բայց արդ
 թնդ նախ 'ի վեր լեզուցու Բեռ-
 ան : Գրանասն զախտ հաւատակցին , և
 յայնամ կարե արա առաւելիս գար-
 շութեամբ բուրել դժաճք Գրանասն
 և զայն 'ի բերանոյ իւրմէ . սրով և լոյ
 Տէրն փառաց անարգել և Մարգէնե-
 թի : Հասարակութիւն Հայոց 'ի Հոր-
 կաստան և յամենայն ուրիշ ' ստղե
 շտայցին այսպիսի ինքնակրօն և ինք-
 նասաք մտրգարէից 'ի սրաշապանու-
 թիւն պարկեշտութեան և մաքրու-
 թեան : բարեք ևս աւնեն , վասն ան-
 ձանց , վասն ընտանեաց վասն Ազ-
 գի , և վասն Աստուծոյ :

— Պարսն Գրեգոր Աբարեան Հան-
 դերձ Պատուելի գերաւորանաւ իւ-
 րով 'ի Հ Ամոյս ել Սո լեանի նաւաւ
 'ի Մաւրիանսիս , պատճառաւ սրա-
 վոխութեան . ջանկաւք նմո ուրախ
 անց և գարձ , պակեալ առողջու-
 թեամբ և յաջողութեամբ :

— ԴԱՂՈՂՆ Հաստատեալ Հրամանաւ
 Բրիտանիկ Տէրութեան 'ի քննու-
 թիւն Արեւմտահան Մայնրութեան
 կամ Մեծնկրակնութեան Բժշկին
 Լադէլայ , մտաոյց Տէրութեան զան-
 տարակուսելի իրակութիւն և դմե-
 ծամեծ օգոսութիւնս յառաջ եկեալոյ
 'ի նմանէ : Առաջի բաւարեալ
 Տէրութեան յառաջադիր եղև հաս-
 տատել 'ի մայրաքաղաքի աստ զ՛հի-
 ւանդանոց ընդ վերակացութեամբ
 նոյն բժշկին Լադէլայ . յորմէ ոչ մի-
 այն Այսո մեծագործութեան ակնկալու-
 աղդ մարդկան : այլ նաև բողոճ
 այլոց շատա խոսոց բժշկականութեան
 առ սր ոչ հաւոյ մասնան երբէք ջա-
 ւագին կարացք վերաբաւժին :

Օ այս այսպէս եղեալ որ երբեմն

ընդ ուրուական համարեալ ինէք ,
 յորոքս մտաուցանեմք Պատուական
 Ազգի մեքում , հոգ ասնել ոչ մի-
 այն զտաւմօր Արճեանին 'ի մեր լե-
 դու թարգմանել ասլ այլ և ման-
 կանս ոչինս ընտրել յաշակերտու-
 թիւն նմին : Օ ի որպէս վկային տ-
 մնայն սրամաւթիւնք Ազգիս մերոյ ,
 չիք երկիր այնքան 'ի նիւրոց անկեալ
 պատեբողմոց քան զաշխարհ Հայ-
 աստանեաց , և եկել այսպէս՝ ուրեմն
 գիւտ այսպիսի նմա առաւել ևս պի-
 տայանայ՝ քան այլոց :

— Տերութեամբ ընթերցաբոլուժ-
 կան մահաւ Սր Չարս Մեծաօթայ՝
 Հօր Աղասութեան Տղարանաց 'ի
 Հոգիաստան :

Փ Ա Ն Ձ Ա Բ

'ի բնակէ Օ սրաւարին Ս լեբոյ՝
 որ յանդիման Սիլեմոյ՝ դրեն որի-
 նակ դոյս՝ Այս բերթի (Սիլեմոյ)
 հռչակաւոր եղև ինդդէմ կորով ար-
 շաւանոց Գուրար Սինկոյ զամիս ե-
 բիս : յորմամ Բայց Փիշոբանիկ
 սրաւարեալ 'ի Հրապարանոց սոչա-
 բողին սպանաւ դաւով՝ էանց սպա-
 բերին 'ի ձեռս Քաւարսինկոյ :

Օստկան չու բնակիին անկանի ընդ
 մէջ վաթեալ արտաբից : Չերեխն
 հետք ճանապարհի 'ի քաղաքէ 'ի
 քաղաք . և կիրաւաթիւն այլի ան-
 նի ին անձանօթ է յայտոսիկ կարման :

Կատարեալն ունեղեալք եմք ,
 թէ ուր արգեօք դէմ եղեալ եր-
 թամք , դոյս միայն դիտեմք , թէ 'ի
 Բայնիր մասնեց ոչ ոչ եմք :

Մասն զօրաց ինք Հրամանատարու-
 թեամբ Հազարադեա Բարին չոքան
 'ի Սամբէա . և մեք բանակ հար-
 ցուք 'ի վաղի յիդերս Իստնար
 դեալոյ՝ Գրեն դարձեալ Հասի 15 Էն

Թուալ : Թէ : Ի 15 ամեայս Հատաք յի-
 դերս Խուճարայ և գիտաւ որեւոյ էսք
 տնցանել Ի Բիւրուք բայց շատաւ
 դիք եհաւ Ի Փոփոսբայէ Ը : Հոշ-
 կայ , զի կացցաւք առա զաւարս ե-
 բիս , ապա խաղալ Ի հունն Կարա-
 վայ , մինչև դօք գրքարին Լ ա-
 հօսայ և Հայրապետին Հեշոյ ք
 հեա եկեցին : և ապա միաճոյրն
 շահցաւք Ի Բիւրուք : Օօքք Աի-
 կայ մեզ օթիւ յառաջ խաղան զուն-
 դին Սամբայայ խաճնի ընդ մեզ , և
 Հեշոյն մեզ օթիւ Ի հեռուսս բա-
 նակի , Աիկք ընդ կերմն յառաջ
 խաղան , և մեք Ի Բիւրուք բանա-
 կեալ մեամք : Գուրաք Աիկ յա-
 մենեցանց անարդի , իբրև զինդա-
 ւոր , և Ե եկ Խանապին գոյի զար-
 քն հանդերձ : Գուրաք Աիկ յարա-
 ցեալ և Ի վերայ Ե եկին , սլ կար-
 ծիք Հատարակայ է Թէ Ի պարտա-
 թիւն մեանի : Խուճար ա ելի լոյն
 է քան զԲիւրա և Սալի :

Գ Ը Բ Ս Կ Ը Ս Տ Ը Ն

ԲՈՒՇԵՍ : Օգոստոսի 6 . եհաւ Ի
 Չուղայ : Ի Բու շիս Արաւիած Տէր
 Կարապետ Յարգանան և յինիբար-
 դուսն ընթերցեալ զկանգակ Առաքե-
 լադատիւ Յովհաննու Սուրենեանց
 Ըրքնկիսկադոսի և Աստեաի Ենուտ
 Ի սրտան Սուրբ Գէորգոյ Օս-
 լովարի Եկեղեցայ Հայոց որ անդ :
 ՉԱՂԱՆ : ՅԱՌԱՆՁԻՆ գրուիկեկ բա-
 րեկամի ուրաք զուրբնութեամբ ըն-
 թերցաք յազգաւ Հայկեան Հոյ-
 բնասիրական Սառմեարանին Ի Կար
 Չուրա : Ըրգարև յանցեալ ամի
 մեր Աստմեարանի Հարցաբնու-
 թիւնն արդել դոտու , բայց այժմ ա-
 բախ եմք ճանուցանել , զի Ի 22 Յու-

նիս ամսոց Հարցաբնու թիւն եղի
 մեծաւ Հանդիսի , սրպէս բուսիւ-
 նին յայսնի տան : Պատուելի Թու-
 բոս Մ . Թարոս Ապրմապետն ,
 Արդ զգիտեմք որդիսն ուրախութիւ
 ճանուցանել , մանկանց յառաջայ ի-
 մութիւնն թէ Ի Հայերէն և թէ
 Պարսիերէն յաւմուն : Թիւ աշա-
 կերաց Հատեալ ց11ձ . և խոտե-
 ցեալ եմք յաւելուլ նոս զԱնդ-
 դիարէն լեզուն Ի գարտ թիւն աշա-
 կերաց մերոյ " , յայցէ բարեկամէ
 ևս ճանեաք , զի Բարձրաստիճան
 Թիւ Մաճուղ Հօւէյն Գենդերտ
 Աստմեարանց շնորհարեր եղի յայ-
 ցելու թիւն Սուսմեարանիս պարսիկ
 և պորդեաքաշիւթեամբ իւրով բա-
 շարիւրաթիւն մասայ Աշակերաց նա-
 բոս : Արգարի աշխարհ յայնժամ
 ճարկի : յորժամ պայպիսի դերադան
 ելիանք անխաղի փոյթ ունկցին զառ-
 մանց քաղաքայեացն ի բեանց :

Ե Գ Ի Պ Տ Ո Ս

Յասանձին գրոյ Ազնուական Բա-
 րեկամի ուրաք զուրբնութեամբ ըն-
 թերցաք , զի Գերարատար Ալէք-
 սան Աղոյ բարեհաճութեամբ սառ-
 լադիք և բաժանորդ հանդիսացաւ
 Աղղուէք Օրադրիս մերուժ , առ Ի
 գաղայի բութիւն մեզ , և Ի խախոյս
 զկենաց մերոյ :

Գ Ի Տ Ո Ի Թ Ի Ի Ն

Հարմարեալ Ի 62 էջ 81

Սակայն ես ստաթեան արժողութիւնն միայն
 նաքս կճանաչին , որ յամուսնութեամբ բարե բա-
 ների անբուհ շնն յենել , սլ բարե մարդկանց
 վարքերն իւրեանց հեռակոյ ճանար օրնակի վեր-
 կառան , և փառաւոր կատարաներն ուրախու-
 թեամբ իւրեանց անձնուոր յոճար վարձառու-
 թեամբ իւրեանց ճանապարհի մէջ կարգըն : Երայն
 մին վայրկեան ժամանակի մէջ կայն որ չէ ևս մեծ

քանն ստիպել, և մեծ քանազանութիւնն ունենել կրթութեան և անդիմաբն մտայ մէջ. պիտի մին քաննն տարի ևս գոյնի ընթացքուն անխնայ անոցն ցանկաւ, որ տնտես: թէ էն միտքն: որ իւր հասարակութեանց արարել: կարծիքն, խորհիլն է ջանալն, և պիտաթիւնն մեծ մեծ առաջին րասնինն ստիպելու: ճրքուն զիրարանոցայ ևն մտքիցն, որ ծառայութեամբ և կամեախառնութեամբ դարձան դարձան մամբ, իբրևանուն. յիկ երեսն նայելու: ևս տեղից և էն տեղից երբման մին կամ երկու քաղցր կարող պիտի, առանց որք մտաւոր կարողութիւնն ստանալու:

Ոչինչ էն քանն ունայ և. անտեղի չէ որքուն ծանծայ մտք կարծիքն: թէ մտքն ընդհանուր զիտութեամբ կրթիլն է ընդարձակիլն՝ ցուն ու քործի ուր մտքիցն ըւր առանձինն հոշմանն անարմարայ արտա մ' էս ծարարի կարծիքն մեծ զարմայ գնում առանարման, երկրորդութեան և միտանտան կործելի վերայ, իբրև թէ էս յորք ուր առանտանի տղիտութեանքան յառարձանն, և արքան մին մտք գորք չին իտար, էն քանն առաւել տղիտանի և յարմար կելին իւր զործունն: զիտանք կան մտառականք, որք ոչ իւրեանն քանն սուգս մ' որք քանն ստիպել, և ոչ յոտարանն որ իւրեանց զբարեբն ստիպելն, քայց միտն էն քանն՝ որ կարողանան ապրանք քնել և մշտաւել և հաշիւ պահել, որ մի զայն գուր շինելու շատ հարգաւ որ գործիցն յետ անիանն. յայց էտղիտանի և ուղղ վարականուռ ձեռն կտառայալուր: թիւնն համար զիրարանի հաւասար շատ ըզպուշտայ: Էզպիւն քա ստիպելու զընի իտարայ տանն քործատան մէջ, քանզի էն մտանանն և էն տեղն լակ զարծատնութեան համարայ: Իայց քանն և շորք ժամի մէջ յատուկ ժամանակ և յատուկ տեղ կուն, որ սակն մանուկ պարտապանայ նա իւրել իւր անիանին, իւր Արարչին, և աշխարհի. որ իւր մտքն մշակել և ընդարձակել հարկուար թիւնն:

Իս կրտսեանում մին քանի ստիպանոց ցանկն լինովին կցու ցանն քիչ, որ կարև ստացան ծառայար կարողութեանն անգին տկոնայ քիղ համար, մի միայն րս աշխարհային օգուան մտածելով: Մին շատ հարուստ, բարեբալայ և դատաւար անձն ատայ ինն, որ երբ ինքն զարծատան մէջ մտաւ իւր պատմութեանն հարուստն, ընտանն էր մին սուն մէջ, ուր ուրիշ էլ սուն և մի գերմանիկի կային իւր պև իւր աստիճանունն: Դոցայ մին քանիքն տան անիանիցն շտոր նայելիցն, որ իւրեանց թող սոյ անն երկից իւր ճաշատան մէջ առանձին տեղ ունի: մին միւրս մտանակ իւրեանց առանն հոտեւել: Միս սունին չկանցան ևս կարգալու թիւնն մէջ մ' նել, և էրս սոյս ընդերուննն առանձին էին հետեւում. ինչեանք զուրս էին զընուռ մ' անն երկից թատրոնում մ' և այլ, քրտանայ և զի կրտսեան տեղում մ' իւրեանց դատաւար կան ժամանակն մտածելով: Իս Լիկու կարգերի

մտքի: յառաջայնում թիւնն ևս հարցուայ մէջ կրած գրտադանութիւնն պիտաւ որ ըստ որէ յաւանանալ և Դոցայ, որ իւրեանց Լիկուլանն ժամանակն զբասանք և հեշտուիրութեանք էին վատնում ընդին էլ վերջումն անպիտան և անորման անձինք արքանն, և աշխարհի մէջ ոչինչ չկարողայուն ստանել, միջդիւս նար, որ իւրեանց արարող ժամանակն ստանն և զիտութեան էին ստանան: սանտիւրանն որ առաջ յառաջայն իւրեանց դարծումն և յաշխարհիւն հանդիպելուն, և բաց ի մի հոգուց՝ որ ներկայ մտեայ, զիտու ինչուան նիւն, և նոյս մին քանիքն այժմ շատ երեկել և արտաւտիան քորքալայիցն արքան: Դոցայ Գարանն որ ևս ճշմարտ դրտաւար թանն ինն պատմուց, ատայ, որ իւր հարկը և քանանանն հասակունն կարև մին զիտակէր շատ շատ էր տեսել որ մի մին կարող էր պատնել: Կարև որայ անիանցն մտաւալ թիւնն ինչուտ մին հասարակ կանան զիտութեան, որ էն զիտականին որ իւրեանց ժամանակն ծառայ թիւնից և կամեախառն հաճութեանց առ դատունն: իւրեանց միտքն մտրեկել և հարկուար և պիտանի զիտութիւնն ստանալու համար, Կոքա իւրեանց կողմնայ մէջ յաշխարհիւն կրտսեան և երեկել տնձինք կելինն. միջդիւս նար, որ իւրեանց զարար կարողութիւնն զբասանայ մէջ վատնում և ինչայանումն, և էլ ուրիշ գրտութիւն չեն ստիպում, քանիք որ ինչ պատմանն առանպել: պատաւ սեան, սիրտհարտանն, քանկութիւնն արգտղ և ստութիւնն ստացանոյ յունաստեղութիւնից և չինն զորք կարողայուն: վերջումն սխալութեանք կանունն որ իւրեանց մտքն ընտանկան կարողութիւնն չի ըսնել, որք մին հարկուար է Լիկուլէն ձեռնարկութեան մէջ յաշխարհիւն դտանելու համար. և ժամանակն յիբար չէլինուայ, երբ պիտի մտադուր թիւնն զիտակունումն թարգմեն:

Իս ներկայ կեանց բաներն առանցարպես միտ զինքով՝ զիտութեան մտքայ հարկուար համարեցինք մին քանի րաս խաւել: բայց էր մտածումք որ հոգին անմահայ, որ էս աշխարհումն սոցուն ըտրայ մտաւոր մշակութիւնն և վտտութիւնն կթէ ուղիղ զարծատնումք բայի վախճանի համար, և հորէ ոչ աստիճան կարծարացանի, յառաջայնում կաննի, և կրտսեանութեան յառաջայն յառաջայնից կսկծարպանիք թանն կնչուել կսկծանայ, որ հարկոր չէ ինչուց՝ ոչ մաս իտրեկ, ոչ թիւրմամ պատմել, և ոչ զքով նկարագրել և իւրեանն թիւնից ինչ պատմանի գո: սիրելի քորեկում, որ պետ ստաւ տանն չիտելութեան վաւարաւ. անասանն ապուսին առաջի քո բոց զբասանց՝ իւր քայր իտաւար ըտրի բարի բաննայն, ժամանակն և յաւերանականութիւնն տնտիւրով՝ ևս քանի վերայ բարաւք մտածիլ. և րտուար և հաստատուն դատաւարութեանը մտածել զիւր: որ դու ըտրճանալով կրտսեան պատուար, փառայ և անմահութեան, որպէս կամար քանդակար:

Բանասիրական

Իսկուհի Կոմիտասի Մատթոս

Քանի յիշում են անձնակալին այն դժամ, և բերկրատարուսար ինձ յայժմ յորժամ գրառաջինն եղէ ծանոթ իմն գոյն թեան : Անդէա ամենին թէ պիտի էի : յորոց զոյսոյսի կամ ձեռնի եկի : բացի քաջս իմ : և ո՛վ զարմանալեացս՝ որք զիս հիացուցին — Տանձնան լոյս : թէ Լշրկիեց յորի կողոյս : Լշրկին գարարաբոյսք : թէ բուրեղք ջրոց — Սիւնազոյն գրառեցին զմիտս իմ առարկայք համայն : որ և շարժեցին յիս զհոգի իմն քաղցր գրառքաւ թեան : լցին դսիրս իմ հրձաւից բերկրաւ թեամբ : Վ սկզբան անդ կարժէի ոչ գոյ ոոցա արատոյ անձին իմց : այլ երբ կցորդ թուլ մարմնոյս : Սոյնգունակ երեւակոյս թեամբ քաղարարեալ մտացս՝ համարձի դաչս իմ Աշրկինս ընդ գէտ Մանգական : թոկ նորին շարձողուն և պայծառ շքեղութիւն իստալեալ գիտաս անգէն և անդ ստիպեցին զիս խմարձի : Խոփեցի գարձեալ գաչս : և ո՛վ ազիտեցս : զի կարժէի՝ թէ ՚ի նմին կարձ քաճու միտ թեան : դաւնայր անձն իմ կրկին յաշնու թիւն :

Ա իշար և տառարանք կարան զիս անտի : այլ միւշ յապուշ կրթեալ խարձէի ՚ի վերոյ սքանչելի յեղարկեալ թեանս այսինկ՝ ըւոյ զհնչիւնս անկարձի յիս և աննման : զի շինէ հոգմոց : և մեղեդիք անատաւց այնպիսի իմն գիտեքաշնակալ թիւն կարձին : որոց ձայնք հեշտարար և մեղինկ ՚ի հոգիս անգոմ թափանձէր : Սնկն գնէի հաճութեամբ ասժամ : և յոժարէի գրել նուազացս յինն և լեալ : Վրաւեալ գրեալին նոյ այսու

կրանակաւ զոյսոյս թեանս : տարաքէն մտացեալ էր իմ զոյսն տեմ : որ առաջինն ևր ինձ մուտ ՚ի կրանս : զի յորժամ բացեալ աչացս : ո՛վ և բանութեանս : գրանեմ զիս ալք կրկին նախարարձ երջանկաւ թեան իմց : զորոց զկարուսա անշուշտ դիւի և իտարանաբարձ : Վ ազգրութիւն իմն՝ զոր գրառքաւ թեամբ հարեց ՚ի միտմուտայի անդ վայեցէի ՚ի կրկին զգայարանաց իմոց (՚ի անտանեղեաց ասել և ՚ի յոբելաց) ոչ կարեմ բանիւ ստարադիւի : Այսու դիմեալ աչքք յառարկայս շարձ գինն՝ գրանեի զնոս անհամար և ոյլ և ոյլ : զորս թէ ՚ի կարուսանել և թէ անգէն գարձաւ ցանել՝ յիշեալութիւն իմ էր տաւեալ : ուստի և ՚ի կիրաւնութիւն իմ գնարդ աղբեցութիւնս կրկին և կրկին : զքուանք թուէին ինձ կարի ախարձական : Այդ յակձիտս կայի ընդ այս ամենայն : ոյլ թարց վրգովման : այնինչ մտալիք իննի նոցա անդորրութեամբ : սիւզ իմն գոգոյեց՝ սր գոգ գիւթէր զիս ամբողջ՝ բուրեաց զիւր օնոյշ օգուց հաստակեացս զգայարան : և այնպիսի բերկրութեանս աճել ևս քան զիս : Շարժեալ ՚ի պէտպիսի գրգանաց ստաի նորոգ պայս թեան իմց յարեալ յասս : և զգացի յանձն զանխաւ իմն զգրութեամբ միկի ընդ յասաջ : Բայց չև ընթացեալ շտո՛ կրանցայ : կացի անշարժ ՚ի նորութեան հանգամանացս : Ա կրանիս կրանն զիս զարմանք : զի այսպէս ինձ թուէր՝ որպէս թէ ամենայն տարկայք շարժէին ընդիս : Սոյ զմանման ՚ի իորձ անձին : Արարձեալ զձեռս ՚ի գլուխ՝ հպի զձեպասս : և յանձն սղջին զբացի զգայարանս : Առտաւսս՝ գրէի ձեռաց իմոց : առաջին

իննիլ գործի մարմնոց իմոց, այնպէս ան-
խառն էին, և կատարեալ աննայն
ապրեցոյթ թիւնք նոցին աւխ, զի այն-
քան պերադանց քան դոյլ ամնայն
դգացու թիւնս, զորոց զփորձն աւեալ
էր իմ ցարդ, մինչ հասարկի ինձ
գուարձալի ինն խաղ առ յաճարե-
լոց զնոցին դիւրաշարժ դարձալու-
թիւնս, Քանզի ընդ Հային նոցա
ուր արեք 'ի մարմնի իմ, ապա շոշափ-
մանն անտի՛ իննէր փոխադարձ, և
ամէն զգացու թիւն յետս վճարէր
զգացու թիւն իւր, Քայց ընդ հուս
դոն զի սոյն ոյս դարա թիւն ծա-
ւարեալ գոյր ընդ իւրաքանչիւր մասն
մարմնոցս, ուր սկիզբն եղև ինձ 'ի
միա անոռ յ սահաւուք դասման
գոյացու թիւն իմոց, զոր յուսադարձն
իբրև ընդարձակեալ դրէի դամնայն
սուարկոյցք դորս աչք իմ նշխարէին:

Միտարկեալ արդ ընդ բոյանդակ
մարմնի իմ, զկերպարանս իմ քննէի,
որ և թուէր ինձ մեծադոյն լինել
քան դամնայն բանս սրտեալ զինն, և
Յնձու թեանք սչնուի ընդ այն և ան-
քթիթ նկատէի զիս, Քարձեալ
քննէի զձևս ձեռայ իմոց, և որոց
դարձումն ամնայն, որ էր՝ զի մեծ
երևէին ինձ, և էր՝ զի փարբոյն,
լատ չափոյն որով մնակէի դուրս
առ աչս, Իսկ իբրև շատ մտաու-
յուցեալ զայնս աչոց իմոց, դողցես
առարկոյք համայն ծածկեցան 'ի տե-
ուս ինն: Սին իբի կնիտդբէի ոչ
անուա դոլ սոզիցու թեան աչոցս,
ուստի և առ նոցին ուղլու թեան հաս-
տատեցի 'ի մոխ շոշափմանն լինել
ապաստան: Մըբուք նախադրու չու-
թիւնս այս եղև պիտանի ինձ՝ յոյժ:

— Օ ի իբրև նարդեցի վերտան
զարժումն իմ, ընթացոյ, բայլի ի
ընդ յառաջ՝ դարձաւցեալ զի ընս

զի. ոյ Աջբիւնս, զիպուած ինչ ասո-
րինակ կարի զիս կրկին 'ի դար-
մանս սաստիկս, քանզի ուք իմ յան-
կարժ հարեալ ընդդէմ արմա կետոյ,
արդ լիցոյ 'ի պնոցս իմ, Քոթ. թա-
ցեալ մասուցի զձևս ընդ ոյս մար-
մն անձանթ, որ երևէր նոր սքան-
չեթոք լցեալ, ըստարու՛ փոխարէն
դրացու թեան ոչ ինձ ոյլ, որ զգացու-
թիւն, և ոչ ինքնին սոյց դիւան
զգացու թեան, դարպինակ արարեալ
էին մասունք մարմնոց իմոց, որոց ան-
դամ հպեալ էի ձեռք, Քայց ամնակ
սաստեցու ինձ զի էր անդ իր ինչ, որ
ոչ բնաւ անէր մասն ընդ մարմնոցս:
Որոց վտան որոշեցի 'ի մտն հպել և շո-
շափել դամնայն սր ինչ յանդիման
լինէր աչոցս: — Քայց ընդ ունայն
արխատանք Արիւոյն յանդգնել 'ի
մասաւմն, զի ի թէ: սուտանի դբա-
դուկս սաս կամ անդ, դիպի միայն
զոզս իուսափիչ 'ի ձեռաց, Մանայն
ճիղն և փորձ ընդ ոյս ընդ ոյն իր
յաւելոյր զիմ ապշու թիւն, վտան զի
և ոյնպէս թուէր ինձ, զի ոյժ ա-
ռարկոյք մտաւոր էին ինձ հաս-
տարակէս, և ոչ ինչ սնցաւ էին քե-
նու թիւնք իմ, Տանեայ պարբերու-
թիւն հեաւարութեան յինն՝ միոյ
իբի 'ի միւսն: Մըբուց ընդ իս-
ղլս, և տարբերութիւն վիճակիս,
նասոյ անդ ընդ ոտակ. Տասոյ միոյ՝
որ ծանրարեանեալ էր պտղովք վոյ-
կել չառնել և սրաստ ակն, որ և
ոյնբան ցած՝ զի ձեռք իմ ժամանէին
յամբանումն նոցին: Մյակէս ձը-
դեալ առ նասս գձեան իմ, անձաւե-
ցան անդէն պատդքն 'ի յասոյն:
Յարմէ հիացմանք պանծայն ընդ գո-
րութիւն իմ, զի մարթ եղև ինձ բու-
ան հարկանել զնիւթոյ՝ որ արասբոյ
էր 'ի մարմնոցս: Մյն ինչ կուրալ

զայնսնիկ 'ի ձեռնն Հայէի ընդ նոցա
 դերեցեալ թիւն ձեռոյ և դունոյ : ծան-
 բու թիւն նոցին թուէր ինձ իբրև
 կենդանական զօրութեամբ ձգել շա-
 նայր զինքեանս առ երկիր : Իսկ այ-
 սու ամենայնիւ , առիթ էր ինձ այն
 զուարճախառն զգացութեանց : մինչ
 զի բաւական գտանել զիս 'ի նաւա-
 ճիւղ զձանբուրեանն Կիսկայութիւնն :
 Անկարգաւ առեալ զգտուոյն առաջի
 աչաց իմոց՝ դմայէի ընդ առեւիչ նայաւ ,
 Հոս իմն կարի սնոյչ բարեալ անտի
 ազդեցին ինձ ևս 'ի մտայ ուսիլ
 գնասա , որոց և 'ի մեքանալ շրթանցս
 ոյննչ բնակէի զնոցին քաղցրութիւն
 Հոսոց , շարժեցան անպէն ճաշակե լիա-
 ցս կիրք , և Հրապարեցան մտք իմ
 անուր անտի գնորդ այսորիկ զգացու-
 թեան իմ գիտած — զգացումն , իբաւի
 սրբան նոր այնքան ընտիր Յայս միշտ
 զգացեալ էր իմ զզուարճութիւն մի-
 այն , իսկ արդ վայելի է զգոպկոս թիւնն
 Նաշակելոյն ազդեցութիւնն հոս ինձ
 ախրեցին զմտուս : — Հաճեցեալ կարի
 յոյժ ընդ այս նոր ստացում իմ ,
 շարժանակէի գնորին վայելումն , յոր-
 ժամ թաղուկ իմն զուարճայի և քաղ-
 ցըր (իջէ թէ ճարեալ 'ի զեփե-
 ասց և յանոյ Հոսոց ծաղկանց) անց-
 եալ զմտոքս , անգամք իմ ողջոյն
 ծանրացան : և զանկութիւնք Համայն
 կասեալ կոխեցան : Իսկ ամեն պաշտ-
 զգացութիւնք իմ չէին անխառն կամ
 որոչ , և ոչ աշխոյժ կամ զօրաւոր . այլ
 իբրև թէ լրանին զամենայն բան
 և ընծայէին զերբեռոյնս անգոր և խու-
 արեփուան : Աստի ընկալեալ իմ 'ի
 վերայ ծագեալ թիւն գետափին , նիր-
 Հուին քաղցր կայաւ զիս , զարձեայ
 կորուսեալ երևիլն ինձ ամենայն իրք ,
 և ես ինքն զողջեան անկանէի յաշ-
 չութիւն իմ առաջին : Թէ սրբան

անեաց նինջ իմ , չէ Հոսք ինձ ստու-
 գել , զի դեռ յայնժամ Հունեի զձու-
 նաշուին ժամանակէ : Իսկ իբրև
 զայնիկայ 'ի քնոց թուէր ինձ նա-
 բոգ ծնեալ , ամեն իբր և կարծէի թէ
 կենդ անութիւն կասեալ էր յիս առ
 վայր մի , և 'ի կարծեացո եղի ինձ
 նոր զգացութիւն երկիր զի . զի և 'ի
 զստարմանէ անտի կենացս՝ իմաստ-
 սիրելի չէր իմ եզեալ վանն կերց
 յառիակս :

Յայնսնիկ սրբախորթեան տառամաս-
 նաց՝ անանէի 'ի նորանոր կասեալ անոս
 անկանել , և երկնչիլ թէ մի դուցէ եկնջ
 յախշտակեալ իցէ յինէն գնան ազ-
 դեցու թեանց իմոց յինէն , իսկ յու-
 ժամ առ 'ի ստուգութիւն իմոցս երկ-
 մտանայ , զարձայ 'ի միւս կարգ — իմ
 զարմանալեացս — տեսնելով աշն զոյլ
 ոք Համանման իմ , իսկ այրառևս , տա-
 բաժեալ առ կոյնամք իմել : Մտք
 խորհուրդք , նոր ազդեցութիւնք
 յարեան յիս առ այն անսիլ զեղե-
 ցիկ և Հաճոյական : Մտք կիրք դեռ
 ինձ անծանօթ՝ դրաւեցին անդէն ըզ
 միաս իմ բովանդակ , այլ նոյն քան
 երկիր զիս և անխառնութեամբ՝ սրբան
 և զուարթութեամբ շարժեցին յիս ըզ
 Հագի Հետաքրքրութեան : Ար և
 Ար ընդ Առաքիտութեան մտապա-
 բար եղին զբաւ Հանել վայն երջան-
 կութիւն , որ սկսեալ էր յիս — և
 շատացաւ զգացութիւն յամենայն յո-
 բոյնանս իրք :

Ա . Գ . ԱՆՆՈՒՄ

Ա Ձ Դ

— Առախու թեամբ ընկալաք գնիւ-
 րագիր Պինանկայ , կամ Ազգայ Իւր-
 խանին Այլեոայ 'ի քաղ գրչէ Բար-
 սուղարին ՊիՅԱԹԵԱՆՆ՝ զործ ընտիր

և հանրած օնորց, զոր հրատարակեմք
առ ՚ի գրաս Քանտոնիոսց մերոց :

ՊԵՆՆՍՎԱՆԻԱ * ԿԵՄ ԿՂՁԻ ԻՇԼՈՒՆՆԵՆ
ՊԼՄԵՍՅՈՒՆ :

Ա՛՛՛՛ ԱՅՔ ԵՒ ՄԻՋՈՑ : — Այս գեղեցիկ և կարի գիտանի կարած Բրիտանական Քնկի բաժնանն Այնեյեան Հարկաց (այսչափ բաժնորսն ընդունարան տարեկանից) զնի յարեմուտս Գամեթակոյցն Մայսիցոց՝ բաժ 3՝ (5 մինչ ՚ի 3՝ 29 Հիւսիսային բայնա թեան, և ըստ 1000 Այնեյեան Իրկայնա թեան : Աստեղագոյն երկարութիւն նորա ՚ի Հիւսիսայ ց՛արտ : Է վերտառան մըն : և առաւելագոյն բայնա թիւն նարին՝ երկուստան ՚ի Հիւսիսայ : նուազեալ ցաթ ըսդ հարաւակոյցն : սրով մեանայ քասանկիւնի խտորնակ, աներով զարս բարձրաբերձ բրոց ՚ի կեդրոնի : չափեալ ըստ ամենայնի հարկը և վաթոսն մըն քասանկիւն :

ԲՆԱԿԱՆ ՀԱՅՅՈՒՆՆԵՆ : — Չորն Պիկանոցայ իբրև երեք մըն ՚ի շայնաթեան՝ կզւըյս հաւատար մտան Է յարեմոնց կառն : ձգեալ ՚ի բրոց անտի ց՛արտ և անկիւնի մեալ, սրով շարք լեռանցն յինիս ՚ի խորիս : և հանալ կաշիցեալն ՚ի մայր, որ ելանի արասքս ՚ի նաւահանդիսան : սք և կոսուցեալ են Կեորգաքաղաքն և բերին Պիկանոցայ : Գոյն մայր Գլեմ անտ անկոյ՝ կանգնեալ կանաւեք բնակչաց քաղաքին ցերկս մըդմնս յամենայնու առեր :] Ես նապեալ Է գրեմէ բախնոյսկ Հիւսիսային

* Հաստ Պիկանոց և յանալի Մուլտիբի Սոփաւի գրեալ թն Հնգրայն անուս բնորոշ, որան : անի Մուլտիբի, ման Է իրկն : Կշի և Պուլտ Պիկանոց, ոյն Է Բեար Սոփոտոյ իսկ աստուանն : սք որան երեկ ՚ի ծագն ՚ի հետարանէ :

կզւըյն : և ընդ կեկերն նորա հաւրանան միաշար բրաքք՝ բարձրութեանք և մեծութեանք նուազեալք՝ մինչև հասանն ընդ հարաւակոյցն : Գարեմոնց և ՚ի հարաւայ լեռանցն կայ ընդարձակ և հաւատար գեալն բաժնորսն ամենայն բուսոց և այնկոց : ըստ որում հառարակ մշակութեանք այնոցն ցուցանի զարդիս : Այսքն Պիկանոց բաւկիւնն, Է՝ որ հարթագեանն, և Է որ կակոյս հայ Է : Եւրոպայ

ՆՈՐ ՄԱՏԵՐՆ

ԻՒՐԱՆՈՒՆԵՆԱՄԻ Ծ օնալ յանեմք զի Մեկնա թիւն Գայմուս թիւն Մորոյն Գոհաննու Ասաքից արարեալ ՚ի Պեարուէ Արքեպիսկոպոսէ Կախուանոցայ Ազգանիսն Բերդու մեանց ՚ի յոս ընծայեցուս : սմանդակութեամբ Գոհաննիսի Աղաթ գեան Ասպեալի օս ՚ի յոս ալ խաի մանկանց Կեկեցւոյ՝ և յօգուտ Տղարանի Ա. Քնկերուէ : Ահաւնիմք, զի Պատա ելի Քնկերոցոգք միս միս կզեալ զբաժնէ Տեան Խաւհակոց Օ. Վ. Կուրոսի Ասաքեթիան Աթաոյ Լըրա սուղեմի օս Ասպեան Ազգասէր, և պատասխանը նորա առ Բարձր արձանապատա թիւն նարին կզեալ ՚ի սկզբան գրոց այսրիկ՝ յարգանցին համոհալ և համարան ընթանոյ գոյնն Ազգային յաւազողին թեան : քան զքչիք օրդ օրև մեծագոյն օգուտ :

ԵՆՈՑ

Բարոյն սիրտ սուղ սկիւն
Սերեց զն՝ և զտն
Հայն հոյ արարին
Եւ մին ևս առ ելին :